

Til lovforslag nr. L 59. Skriftlig fremsættelse (24. januar 2002)

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om planlægning og lov om Hovedstadens Udviklingsråd

(Ændring af reglerne om landzoneadministrationen og reglerne om planlægning til butikksformål)

(Lovforslag nr. L 59).

I et lille tætbeholdt land som Danmark må vi have overblik over, hvordan vi bruger vores areal- og naturressourcer, så vi uden at ødelægge naturværdier kan sikre råderum for den enkelte borger i by som på land. Derfor er planloven en god og nødvendig lov.

Planloven blev vedtaget i 1991 efter et omfattende forarbejde, som blandt andet omfattede et debatoplæg med titlen "Enkelt og effektivt". Hovedindholdet i loven er en sammenskrivning og forenkling af by- og landzonenloven, lands- og regionplanloven og kommuneplanloven, og formålet var en decentralisering, forenkling og afbureaukratisering af regelværket.

Men planloven trænger nu til et eftersyn, og dette lovforslag omfatter to områder af loven, hvor regeringen finder behovet for en forenkling og afbureaukratisering påtrængende. De to områder er reglerne om landzoneadministrationen og de regler om planlægningen til butikksformål, der blev indsat i loven ved en lovændring i 1997.

Spillereglerne efter landzonebestemmelserne og den administration, der knytter sig til dem, er gode, når det gælder om at tage hensyn til naturen og miljøet. Men det kan gang på gang konstateres, at reglerne ikke levner plads til individuelle og lokale hensyn. Reglerne er for stive og bureaukratiske. Og der er behov for en bagatelgrænse.

På baggrund af et almindeligt erkendt behov for at regulere placeringen af de store lavprisvarerhuse blev der i 1987 indsat nogle bestemmel-

ser i de dagældende regionplanlove. Bestemmelserne, der blev videreført i planloven, pålagde regionplanmyndighederne at fastsætte retningslinier om beliggenheden af arealer til butikksformål og den maksimale størrelse af de enkelte butiksvirksomheder inden for de forudsatte detailhandelsoplade.

Da reglerne ikke virkede tilfredsstillende, blev der i 1997 vedtaget en ændring af planloven, som fastsætter detaljerede bestemmelser om planlægningen til butikksformål. Efter disse regler skal både regionplanmyndighederne og kommunalbestyrelserne planlægge for butikksstrukturen. Men regionplanmyndighedernes rolle i denne planlægning er – i strid med den almindelige rollefordeling i loven – væsentligt mere omfattende end nødvendigt for at varetage hensynet til de enkelte kommuners udvikling inden for den regionale struktur.

Amtsrådene og Hovedstadens Udviklingsråd skal således fastsætte retningslinier for den samlede detailhandelsstruktur, og de skal både afgrænse de enkelte byområder og fastsætte, hvor mange kvadratmetre butikksbyggeri, der må opføres i de enkelte områder. Det er en opgave, som efter regeringens opfattelse kan varetages mere fleksibelt og mindre bureaukratisk af kommunerne selv.

Hovedindholdet i det fremsatte lovforslag, der bygger på en række tidligere fremsatte beslutningsforslag, er følgende:

Ændringsforslag vedrørende landzoneadministrationen

Lovforslaget indeholder dels et forslag om flytning af kompetencen til at meddele landzonetilladelse fra amtsrådene og Hovedstadens Udviklingsråd til kommunalbestyrelserne dels en række forslag om lempelser ved udvidelse af de kategorier af bebyggelser og benyttelsesændringer, der kan foretages uden en landzonetilladelse. En ny regel om naboorientering skal forebygge konflikter.